

Rösen, hund; i Hedalen. Årte-¹⁻²
marks sn. Vedbo tid. Årsl. 1.

rösa

"pa rösa"

iN röson sing. (om den gamle,
nu döde ägaren).

Rösa kb, kb 1896

rös f. best. f. rösa här säker-
ligen om stenvös, bestående
frö.

E. Rosen 1951